

Nr.
van het arrest

Nr. 2004/3373
van het repertorium

Nr. 875 P 2004
van het parket-generaal

URBANISATIE

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

1/
geboren te op
diamantwerker,
wonende te

beklaagde

2/
geboren te op
stenotypiste,
wonende te

beklaagde

beide beklaagden aanwezig en bijgestaan door Mr.
advocaat bij de balie van

Beklaagd van:

te van 6 februari 1973 tot minstens de datum van het bevel tot dagvaarding

Als eigenaars die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht hebben gegeven

Op het onroerend goed gelegen te , gekadastreerd of geweest zijnde

eigendom van:

op , geboren te , diamantwerker, en geboren te op stenotypiste, samenwonende te

ingevolge de akte van aankoop d.d. 02 juni 1972, verleden door notaris te

zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, de volgende bouwwerken in stand te hebben gehouden:

- een houten chalet met een oppervlakte van ongeveer 9 m x 6 m en een kroonlijsthoogte van ongeveer 2,30 m afgedekt met roofing (zadeldak);
- een terrasje in tegels met een oppervlakte van ongeveer 18 m² en een boord van tegels rond de chalet;
- een houten berging met een oppervlakte van ongeveer 3,5 m x 4 m, afgedekt met roofing;
- een waterput;

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het college van burgemeester en schepenen, in toepassing van art. 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien art. 68 § 1 van het gecoördineerde Decreet van het Vlaamse Parlement d.d. 22.10.1996, en thans art. 149 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

- de plaats te herstellen in de vorige toestand, hetgeen impliceert het verwijderen van de houten chalet, inclusief de grondplaat; het verwijderen van het terras in tegels; het verwijderen van de boord in tegels rondom de chalet; het verwijderen

van de houten berging en het verwijderen en dempen van de waterput,

en over te gaan tot veroordeling tot een dwangsom van 100 euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te
op 17/09/2003, nr.
en ambtshalve ingeschreven. Ontvangen: 128,21
euro. De Bewaarder (get.)

* * *

en inzake

DE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR VAN DE PROVINCIE

met burelen te

eiser tot herstel

vertegenwoordigd door Mr. loco
Mr. beiden advocaat bij de
balie

* * *

Gelet op het hoger beroep ingesteld op 21 juni 2004 door het Openbaar Ministerie tegen al de schikkingen uitgezonderd deze betrekkelijk de burgerlijke belangen

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1

rechter op 8 juni 2004 door de correctionele rechtbank van Hasselt, 13^e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

...

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146 en 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door de artikelen 16, 36, 38 en 64 van het decreet van de Vlaamse Raad van 26 april 2000 (B.S. van 29 april 2000), zoals gewijzigd bij decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft (B.S. 22 augustus 2003).

...

Verbeterd en vult de dagvaarding als volgt aan:

Verdacht van te van 6 februari 1973 tot 9 augustus 2003 (bevel van datum van dagvaarden).

Stelt vast dat de constructies, zoals opgesomd in de inleidende dagvaarding, als vergund dienen beschouwd te worden.

Verklaart beide beklaagden derhalve niet schuldig aan het misdrijf van instandhouding, zoals omschreven in de inleidende dagvaarding en verbeterd bij huidig vonnis.

Spreekt beklaagden hiervan VRIJ en verzendt hen van vervolging zonder kosten.

Verklaart de vordering van de stedenbouwkundige inspecteur niet gegrond.

Laat de kosten der publieke vordering opzichtens deze beklaagden ten laste van de Belgische Staat.

* * *

I. Procedure.

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vordering.

De eiser tot herstel wordt gehoord in zijn middelen ontwikkeld door Mr. loco Mr. beiden advocaat bij de balie van

De beklaagden worden gehoord in hun middelen van verdediging ontwikkeld door Mr. advocaat bij de balie van

De neergelegde conclusies en stukken worden in het beraad betrokken.

Het hoger beroep van het Openbaar Ministerie, naar vorm en termijn regelmatig, is ontvankelijk.

Terecht heeft de eerste rechter de feiten van de tenlastelegging geactualiseerd en aangepast wat betreft de tijdsbepaling.

Conform de vordering van het Openbaar Ministerie dienen de feiten van de tenlastelegging verder geactualiseerd te worden aan de artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003.

De feiten welke ten grondslag liggen van de ten laste van beklaagden ingestelde strafvordering worden daardoor niet gewijzigd en de beklaagden werden daarvan in kennis gesteld ter terechtzitting van dit Hof van beroep d.d. 7 juni 2006 en hebben zich daarop kunnen verdedigen.

II. Motivering ten gronde.

Op strafrechtelijk gebied.

De schuld van de beide beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten zoals geactualiseerd is bewezen na hernieuwd onderzoek door het Hof ter terechtzitting en aan de hand van de stukken waarop het Hof vermag acht te slaan.

De geviseerde constructie is gelegen in natuurgebied, een ruimtelijk kwetsbaar gebied zijnde, zodat de sanctie voor het wederrechtelijk in stand houden ervan nog steeds geldt.

Er is geen aanleiding om de behandeling van deze zaak onbepaald uit te stellen gelet op de thans bestaande wetgeving en geen rekening kan worden gehouden met mogelijke toekomstige plannen van de overheid en/of met een vrijblijvende resolutie van het Vlaamse parlement.

Het blijkt uit de stukken en wordt niet weerlegd dat de constructie werd opgericht na de inwerkingtreding van de wet van 29 maart 1962

houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw en voor de allereerste definitieve vaststelling van het gewestplan waarbinnen zij gelegen is; beklaagden verklaarden hun grond in 1972 aangekocht te hebben als landbouwgrond en vervolgens daarop de constructie te hebben opgericht.

Te dezen staat genoegzaam vast en wordt trouwens ook door de beklaagden zelf aangegeven dat de bewuste chalet zonder vergunning opgericht werd; er is niet enkel het door de beklaagden destijds ingevuld inlichtingenformulier met betrekking tot een weekendverblijf zonder vergunning, doch ook de eigen verklaringen van de beklaagden op 20 februari 2003 aan de verbalisanten "wij hebben ter zake nooit een bouwvergunning aangevraagd of bekomen. (...) Ik besef dat ik een overtreding heb begaan (...)".

In die omstandigheden stelt het Hof vast dat de overheid aantoot door enig bewijsmateriaal dat de bewuste constructie in overtreding werd opgericht derwijze dat er zij niet als vergund kan worden vermoed (beschouwd) in de zin van de artikelen 96, § 4, tweede lid en 191, § 1, zesde lid Stedenbouwdecreet 1999 zoals gewijzigd door de decreten van 4 juni 2003 en 21 november 2003.

Beklaagden, die erom verzochten, verkeren in de wettelijke voorwaarden om in aanmerking te komen voor de gunstmaatregel van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

Omwille van de omstandigheden waarin de feiten zich voordeden, het gunstige verleden van de beklaagden en met het oog op het bevorderen van hun reclassering, is het aangewezen om met betrekking tot de feiten zoals geactualiseerd aan ieder van de beide beklaagden het voordeel van de gewone opschorting van de uitspraak van de veroordeling te verlenen voor een periode van drie jaar.

De herstellordering.

Het Hof ziet geen noodzaak om, vooraleer desbetreffend te oordelen, advies in te winnen bij de Hoge Raad voor het Herstelbeleid.

Nu de feiten bewezen zijn en de constructie gelegen is in natuurgebied, dient ingegaan op de herstellordering van de stedenbouwkundig inspecteur; deze omstandig gemotiveerde vordering tot herstel is zowel intern als extern wettig en beoogt, binnen de perken van de aangenomen feiten,

op gepaste, aangepaste en noodzakelijke wijze het herstel van de gevolgen van het door de beklaagden gepleegde misdrijf, steunt op motieven van goede ruimtelijke ordening en is niet kennelijk onredelijk; derwijze is de gevorderde maatregel dan ook verantwoord en dient geen andere maatregel in de plaats gesteld; dat zowel de Stedenbouwkundig inspecteur als het College van burgemeester en schepenen een identieke visie hebben desbetreffend.

Het herstel te dezen houdt in het verwijderen van:

- de houten chalet met een oppervlakte van ca. 9,00 m x 6,00 m, inclusief de eventuele grondplaat
- het terras voor de chalet in tegels met een oppervlakte van ca. 18m²,
- de boord in tegels rondom de chalet
- de waterput en het dempen ervan.

Het past om te dezen de termijn voor het herstel te bepalen op vijf jaar vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest.

Verder komt het passend over om, met het oog op het uitvoeren van het opgelegde herstel, een dwangsom op te leggen en het bedrag ervan dient bepaald op 100,00 EUR per dag vertraging indien niet vrijwillig door de beklaagden wordt overgegaan tot het herstel van de plaats in zijn vorige toestand, zoals boven aangegeven, en dit binnen de opgelegde hersteltermijn, met dien verstande dat die dwangsom zal opvorderbaar zijn vanaf de eerste dag na de hoger vermelde hersteltermijn in zoverre het huidig arrest vooraf werd betekend.

OM DEZE REDENEN:

HET HOF,

Recht doende op tegenspraak,

Met toepassing van de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211, 211bis wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 50 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van

29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003

- 1, 3 en 6 van de wet van 29 juni 1964
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 91 van het K.B. van 28 december 1950
- 1385bis gerechtelijk wetboek

Ontvangt het hoger beroep;

Bevestigt het bestreden vonnis met betrekking tot de actualisering der feiten en de precisering van de datumbeplating;

Wijzigt het bestreden vonnis voor het overige en opnieuw recht doende en met eenparige stemmen;

Actualiseert de feiten van de tenlastelegging verder zoals voormeld (pagina 5);

Verklaart de beide beklaagden schuldig aan de hen ten laste gelegde feiten zoals in de tijd gepreciseerd en geactualiseerd;

Gelast ten aanzien van beide beklaagden de opschorting van de uitspraak van de veroordeling gedurende een termijn van DRIE JAAR vanaf heden;

Legt aan elk der veroordeelden een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO;

Beveelt beklaagden de plaats in de vorige staat te herstellen, hetgeen impliceert het verwijderen van:

- de houten chalet met een oppervlakte van ca. 9,00 m x 6,00 m, inclusief de eventuele grondplaat
- het terras voor de chalet in tegels met een oppervlakte van ca. 18m²,

- de boord in tegels rondom de chalet
- de waterput en het dempen ervan
binnen de termijn van VIJF JAAR ingaande vanaf het
in kracht van gewijsde gaan van huidig arrest;

Beveelt, voor het geval de plaats niet binnen vijf
jaar na het in kracht van gewijsde gaan van huidig
arrest in de vorige staat wordt hersteld, en/of
het strijdige gebruik niet binnen die termijn
wordt gestaakt, zoals hiervoor gezegd, dat de
stedenbouwkundige inspecteur en het college van
burgemeester en schepenen, ambtshalve in de
uitvoering ervan kunnen voorzien op kosten van de
beklaagden;

Zegt dat de overheid die het arrest uitvoert,
gerechtigd is om de materialen en voorwerpen
afkomstig van de herstelling van de plaats of van
de staking van het strijdig gebruik te verkopen,
te vervoeren en te verwijderen;

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft,
verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd
met de opbrengst van de verkoop der materialen en
voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat,
opgesteld door de overheid die het arrest
uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door
de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank;

Veroordeelt beide beklagden, voor het geval dat
aan de veroordeling tot herstel niet wordt
voldaan, solidair tot betaling aan de
stedenbouwkundige inspecteur van een dwangsom van
HONDERD EURO per dag vertraging vanaf de eerste
dag volgend op het verstrijken van de hoger
vermelde hersteltermijn en in zoverre huidig
arrest vooraf werd betekend;

Veroordeelt beklagden solidair tot de kosten in
beide aanleggen, deze voorgeschoten door de
openbare partij begroot op 214,82 euro.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzitting van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
ZES SEPTEMBER TWEEDUIZEND EN ZES

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier